

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום חמישי כ"ג אדר א' תשפ"ב | דף היומי בבלי: חגיגה טו | דף הכולל: מגילה י.
דף היומי בהלכה: מתחילת סימן ב' עד סעיף ו'.
מוסר: חפץ חיים - 'על כן אזרתי' עד הקדמה 'ואחלה לקורא'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער עבודת האלוקים פרק ה' 'ויאמר לנפש' עד 'אמר השכל הענינים שהם טובים'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

"את החיסון הזה צריך לקחת כל יום" | מדהים: כלי הבדולח בביתן התצוגה התנפצו לרסיסים – ומה עשה המתחרה מהביתן הסמוך? | הציין שקיבל התלמיד הפור במבחן אצל החידושי הרי"ם | 2345

על דא ועל הא

שרשרת הסיומים של דרשו ברחבי תבל: רבבות השתתפו בסיום המחזור השני של 'הדף היומי בהלכה' בלונדון בהשתתפות גדולי תורה רבנים וראשי ישיבות מכלל הקהילות

בין היתר השתתפו במעמד כ"ק מרן האדמו"ר מביאלא שליט"א וכ"ק מרן אדמו"ר מסדיגורא לונדון
| אורח מיוחד מארץ ישראל היה המגיד מישרים הגאון רבי אשר דרוק שליט"א

חודשים לחיות. הרב סגל זצ"ל אמר לו לקבל על עצמו לפרסם את ספרי החפץ חיים, והבטיח לו שבזכות זה יבריא, ואכן אותו יהודי נשאר בחיים והקים דורות מפוארים. להודיעך כוחו הגדול של מרנא הכהן הגדול מראדין זי"ע.

הגר"י וינברג ביקש שכלל המשתתפים יכוונו שבזכות הסיום של המשנה ברורה יהיה זה לרפואה לכל החולים ובראשם כ"ק מרן אדמו"ר מוויזשניץ לונדון שליט"א, רבי דוד בן סימא מירל לרפו"ש.

את המעמד הנעים הבעל מנגן ר' דודי קאליש שהגיע במיוחד מארץ ישראל למעמד השמחה הגדול, כשאותו ליוותה מקהלת 'מנגן'. רגע מרגש במיוחד היה במהלך הסיום כשהבעל מנגן ר' דודי קאליש הקדיש יצירה מוזיקאלית מיוחדת בשם "מודה אני" לאחיו היקר מלומדי דרשו, שמתמודד עם מחלה קשה ל"ע והגיע במסירות נפש לסיום.

לאחר מכן, מנחה המעמד מנהל דרשו באירופה הגאון רבי

לונדון צהלה ושמחה: רבבות שמחו וששו בשמחתה של תורה במסגרת מעמד סיום הדף היומי בהלכה שנערך ביום שני השבוע בלונדון. לקראת שעות ערב הגיעו לאולמי 'גראנד מרידאן' המוני מסיימים מכל רחבי הממלכה, ומכלל הקהילות באזור, כשבראשם גדולי וצדיקי לונדון, ראשי ישיבות, מגידי שיעורים, מורי הוראה, תלמידי חכמים ומסיימים רבים שהגיעו לשמוח ביום חגם הגדול. במעמד השתתפו בין היתר כ"ק מרן האדמו"ר מביאלא שליט"א, כ"ק מרן אדמו"ר מסדיגורא לונדון, ואורח מיוחד מארץ ישראל, המגיד מישרים הגאון רבי אשר דרוק שליט"א. את המעמד הנחה מנהל דרשו באירופה הגאון רבי בנימין עקשטיין שליט"א.

מי שכובד לסיים את המחזור השני במשנה ברורה הוא הרה"ג ר' יוסף וינברג שליט"א רב קהילת 'תפארת ישראל' בלונדון, שהרחיב על הזכות הגדולה שנפלה בחלקם של הלומדים. הגר"י וינברג סיפר על תלמידו של החפץ חיים הגאון רבי יהודה זאב סגל זצ"ל, שפעם בא אליו יהודי חולה שלא נותרו לו אלא כמה

רב קומות, ורק מי שהתאמץ גילה שבמחצית הדרך יש מעלית שמובילה עד לקומה האחרונה. "דרשו זה המעלית" אמר הגר"א דרוק. "אבל כדי להתרומם ברוחניות אנחנו חייבים את המאמץ" מי שהתחיל את המחזור השלישי היה ר' משה שטימלר, אחד הלומדים הוותיקים בדף היומי בהלכה, יהודי אמיד שמחזיק בעסקים רבים לפרנסתו, ומהווה דוגמא ליהודי של תורה שמקדיש את עיתותיו ללימוד התורה הקדושה כל יום, בהתמדה עצומה מתוך מטרה להתחזק בידיעת התורה. ר' משה ריגש את הנוכחים כשאמר להם, שאם הם רוצים ילדים שהולכים בדרך ה', עליהם להצטרף לסדרי דרשו ולהראות להם דוגמא אישית.

המעמד ננעל בריקודי שמחה על הזכות העצומה שנפלה בחלקם של המסיימים להיות "אנו רצים לדברי תורה", שזכו בס"ד לסיים את כל ששת חלקי המשנה ברורה. הציבור התפזר לביתו בתחושות נעלות של התחזקות בלימוד ההלכה, כאשר כבר במעמד עצמו התארגנו כעשרה שיעורים חדשים בדף היומי בהלכה, ורבים ביקשו לקבל לידיהם את החוברת המיוחדת שמכילה את החלק הראשון בלימוד.

בנימין עקשטיין שליט"א, הזמין את הגאון רבי אברהם משה למפין שליט"א מגדולי מרביצי התורה במנצ'סטר שסיפר בשם האדמו"ר רבי אהרון מבעלזא זיע"א, שסיפר כי פעם נכנס אליו יהודי שסיפר כי בצעירותו נכנס לביתו של החפץ חיים וראה על השולחן את הספר 'נועם אלימלך' ומאוד התפלא על כך. החפץ חיים השיב לו, שאין לו מה להתפלא. "דע לך" אמר לו החפץ חיים. "שאם יש יהודי בעולם שיש לו הרהור תשובה זה בזכות החיבור הזה".

ואמר שהעובדה שהסיום נערך בדיוק ביא"צ של רבי אלימלך מליזענסק זי"ע היא זכות גדולה ומראה על הקשר המיוחד שהיה בין הצדיקים האלו. בהמשך סיפר על המהפכה של דרשו באירופה כאשר השאיפה היא שכל יהודי שומר תורה ומצוות יהיה חלק מהלימוד של הדף היומי בהלכה, ויקנה ידיעות באורח חיים.

את המשא המרכזי נשא המשפיע הגאון רבי אשר דרוק שליט"א שהגיע במיוחד מא"י שריתק את הקהל בדבריו המתוקים מדבר ונופת צופים, כאשר הרחיב על המעלה העצומה בלימוד ההלכה כמנוף לרוממות הנפש של כל יהודי. הגר"א דרוק תיאר כיצד לפי המשל הידוע על מי שרצו לעלות מדרגות של בניין

הצטרף עכשיו גם אתה

להצטרפות מוקד 'דרשו' 02-5609000

המוני בית ישראל בכל העולם היהודי התחילו בלימוד המשנה ברורה במסגרת הדף היומי בהלכה

דף היומי בהלכה

סיום דף היומי בהלכה

"העולם עסוק היום עם חיסונים. החיסון היחיד של כלל ישראל זה לימוד התורה ולימוד ההלכה. אבל זה חיסון כזה שצריך לקחת כל יום. לא מספיק פעם אחת"

משאו של הגאון רבי שמואל אליעזר שטרן בעל ה"שביבי אש" במעמד סיום המחזור השני בדף היומי בהלכה שע"י ארגון דרשו

ליהודי להיות יהודי, בלי זה הוא לא יכול להיות יהודי. העולם עסוק היום עם חיסונים. החיסון היחיד של כלל ישראל זה לימוד התורה ולימוד ההלכה. אבל זה חיסון כזה שצריך לקחת כל יום. לא מספיק פעם אחת, זה חיסון שצריכים לקחת כל יום. אשרי אדם שומע לי לשקוד על דלתותי לשמור מזוזות פתחי יום יום.

תנא דבי אליהו, אולי אולי אפשר לומר, אליהו הנביא הוא זה שמבשר את הגאולה לפני בוא יום ה' הגדול והנורא. אליהו הנביא אומר, אתם רוצים לזכות לגאולה, אתם רוצים לזכות אחרי שנות אלפים, שכבר יהיה אור בכלל ישראל ובעולם כולו, תלמדו את ההלכה וזה יאיר לנו את האפילה הגדולה, את האור חדש שנזכה לציון.

תוס' אומר בסוף פרק שני בברכות, שבספר העתים שחיבר רבי יהודה בר ברזילי מובא בשמו, שכשיש את הכבוד התורה בימי חודש אלול וניסן, כשמתאספים כלל ישראל יחד לעסוק בהלכות החג, אמר רבי יהודה בר ברזילי שעמוד אש ירד מן השמים כדי לבטא את הדבר הנשגב של כבוד התורה, עמוד אש ירד מן השמים.

יתכן שבמעמד הנשגב הזה של כבוד התורה שאין כמותו בכל העולם, נשיא דרשו ר' דוד הופשטר העלה את המפלס של כבוד התורה לגבהים כאלה, שבלי ספק עליונים ששו ותחתונים עלזו. כולם, כל הפמליא של מעלה, משתתפת בשמחה הגדולה, ועמוד אש נמצא פה ומביע את כבוד התורה העצום שאנחנו נמצאים בו. כמו שהזכירו כבר, תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עוה"ב. לימוד ההלכה בכל יום נותן את הכח

עמנו, יהמו נא רחמיך ה' אלקינו, שיראו עיננו וישמח לבנו ותגל נפשנו באמת לראות את הרמת קרן התורה וקרן ישראל ונזכה כולנו יחד כאיש אחד בלב אחד לעלות לציון ברינה ושמחת עולם על ראשנו במהרה בימינו אמן.

ברכה מיוחדת לנשיא דרשו ר' דוד ולצוות שלו, כשם שזכיתם לסיים שו"ע או"ח שנלמד ע"י רבבות אלפי ישראל, כן תזכו להתחיל מסכתות וספרים אחרים, אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד. ר' דוד, לך בכוחך זה והושעת את ישראל. יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שאכן אליהו הנביא יראה בעוני

צפו בגלריה: המונים השתתפו במעמד הסיום בדרום אפריקה - יוהנסבורג

גלריית תמונות מסיום הדף היומי בהלכה 'דרשו' דרום אפריקה

פרשת השבוע

"כששמע אבא מה שאירע בביתן התצוגה של המתחרה, החווירו פניו. מה יהיה אתו עכשיו? איך הוא יקבל הזמנות? הרי הוא נסע לכאן במיוחד, ערך את התצוגה בעמל רב ועכשיו נשאר עם גל רסיסים. אבל אבא התעשת כהרף עין ונכנס מיד לפעולה..."

לבנה זוהרת בבית המקדש מרסיסי בדולח יקרים

אביו ז"ל.

ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן (לו ח)

איש אציל נפש גר במונטריאל בשם ר' נחום פישר ז"ל. סוחר ידוע היה ובעל צדקה וחסד בצורה נדירה. עסקו של ר' נחום

סיפור נפלא מופיע בספרו של הרב יעקב משה קנר שליט"א - 'אגרת לידיד', אותו שמע מידיד נעורים, שהמעשה אירע עם

יקרה מאד. אבן חן זוהרת ברחמים גדולים שובצה בבנין בית המקדש השלישי, אבן מקדש שייצר איש יהודי 'מתחרה' לרעהו, מתוך אהבה ואחוה וזריזות לזהות... וכדבריו המרגשים של הרה"ק מרופשיץ זי"ע: "יש בונה ביום אחד שורה שלימה, ויש מניח לבנינה אחת, כן בונה האדם מישראל שעובד ה' בכל יום, עד שיהיה נבנה בשלימות במהרה בימינו... ואי אפשר לשער גודל מעלת קדושת ירושלים ובית המקדש, שלעתיד שיהיה בלי שיעור וערך, ומכל שורה ושורה של הבנין ומכל לבניה ולבניה, יתנוצץ ויאיר אור המצוה שנבנה על ידי זה..." [זרע קודש פ' תצא, וראה שפ"א דברים תרל"ד].

התקשרתי בשעת כתיבה זו להרב מייזלס, מחבר ספרים חשובים שהנני מכירו זה שנים, לברר את פרטי המעשה לאישורם. הוא היה אז 'עמו במלאכתו' ממש במשך השעתיים האלה. שאלתי אותו מה היתה תגובתו אז על התנהגות ר' נחום. "אני התפעלתי ממנו כל יום מחדש". אמר לי. כנראה שזו לא היה האבן היחידה שקבע במקדש העתידי... הוי! ישראל עם קדוש! מה יקרו 'בעלי הבתים' שלך!

עוד סיפר לי בנו של ר' נחום הנ"ל, מן התקופה שעל מסחר אביו עברו קשיים עצומים ל"ע. הם נסעו אז פעם לניו יורק. בנסיעתם התלווה אליהם יהודי ממכירי אביו. יהודי זה ידע על מועקותיו של ר' נחום ולכן הזכיר בשיחתו, שגם עליו עוברים זמנים לא קלים בעסקיו. הוא חשב שבזה יקל קצת על לבו של ר' נחום. אלא שלא ידע האיש שבזה פעל ממש את ההיפך... בנו שהה עם אביו אותו הלילה בניו יורק, ר' נחום נפל למשכב מצער ולא עצם עין כל הלילה. הוא נאנח שוב ושוב בגלל סבלו של חברו, שבאמת היה קל הרבה יותר ממה שעבר על עצמו אז.

וכך מסביר הרה"ק רבי יחזקאל מקוזמיר זי"ע, מה שנאמר בגמרא [מגילה ט"ז]: שהשבטים הקדושים בכו איש על צוארי אחיו כשידעו על חורבנות משכן שילה ובתי המקדש - כי "התיקון לשנאת חנם היא אהבת חנם, היינו אהבה אמיתית שיכאב לו צערו של חברו יותר מצערו, זהו שהיה בוכה כל אחד על המקדש של אחיו, לא על המקדש שבחלקו...". [דברי ישראל].

(הובא בגיליון 'כולנו יודעי שמך')

היה בכלי קריסטל. מדי פעם היה ר' נחום נוסע לפירות העולם ל'ירידים', לתערוכות ענק של כלים כגון אלה. קונים מכל רחבי תבל היו עוברים דרך ביתנים שונים שנערכו בטוב טעם בדוגמאות מרהיבות עין, בכדי לבחור ולהזמין את התוצרת למסחרם.

באחד הירידים בהם השתתף, יום אחד נשמע פתאום קול נפץ עז לא רחוק מהביתן שלו. מיד נודע לו שזה קרה בתחומו של המתחרה שלו באותו עסק, אף הוא יהודי ממונטריאל שייבא ומכר כלי קריסטל דומים. משהו קרה עם ארון התצוגה וכל כלי הבדולח שנערכו על מדפיו, החליקו, נפלו והתנפצו לרסיסים אחד אחד...

וכך סיפר לי הבן ר' ברוך אהרן הי"ו שעמד שם: "פני אבא החוירו אז... הוא הצטער אז עד עומק נפשו על פרנסתו של יהודי זה. הוא הביע זאת בכאב: מה יהיה עכשיו אתו? איך זימינו עכשיו הלקוחות את תוצרתו? הרי יהודי זה נסע במיוחד לכאן לשם כך. הוא ערך את התצוגה בעמל רב ועכשיו נשאר עם גל של רסיסים. שברים על הרצפה ושברון לב".

ר' נחום התעשת כהרף עין. הוא התחיל להאיץ כעת במי שעבד אז עמו, יהודי ת"ח מופלג בשם הרב אברהם מייזלס שליט"א. "נעביר נא מיד דוגמאות מכאן לשם ונסדר תיכף ליהודי זה, ארון חדש עם כלים נאים משלנו: קערות כוסות וגביעים, צלוחיות, עציצים ומגשים. מיד! מיד! מבלי לאבד רגע. הרי 'קונים' באים לכאן מכל עבר. פרנסתו של יהודי עומדת לפני הפסד חלילה. אנא נזדרזו. מהרו, אוצו, חושו". כך הזעיק ר' נחום את אשר עמו. "נישא ונעביר לשם כלים מה שיותר!". וכך עבדו ר' נחום ויבלח"א ר' אברהם ועוזריהם, במשך כשעתיים לעזור למתחרה. כמחצית הסחורה עברה לשם וגם מדפים הותקנו, עד שחזר הכל כפי שהיה...

והוא ר' נחום ה"מתחרה", עזב את הביתן שלו. והוא עומד עליהם וסוחב עמהם, כלים גדולים וקטנים נהדרים למראה. ולא כלים ריקים היו שם, כי אם מלאים על גדותיהם בחמלה יהודית צרופה...

ובשמים ממעל, וודאי עורר הדבר 'רעש'... הוי! מְלֶאכֶי רְחֻמִים מְמַעֲוֹנְתוֹ, אֲזַי הַחֲלוּ לְבָנֹתוֹ... מתוך שברי זכוכית אלה נבנתה אבן

להתחיל את היום ברגל ימין
חוויה רוחנית מדי יום אצלך בחייו

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:
dirshu@dirshu.co.il

הפורתח בכל יום..
המייל היומי של 'דרשו'.

"מכיון שהנני יושב בארץ העמים, אולי יהיה לתועלת לספר בשער בת רבים, עד כמה מגלגלין זכות ע"י זכאי, ועל גודל ההשפעות שיש מכח הסיומים האדירים..."

"קידוש ה' הנפלא ע"י הארגון המיוחד במינו 'דרשו' | הרב חיים נתן היילפרין מח"ס 'לקוטי שערי תשובה', מנצ'סטר

בעשירות - כל זה הוא רק כדי שהאדם יעשה באלו לכבוד שמים, כפי שאומרים חז"ל בפרקי אבות (ו', י"א) כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא ברא אלא לכבודו, שזה לא נאמר רק לגבי הבריאה שבראשית העולם, אלא גם לגבי כל יום עד לנצח נצחים, שמה שהוא מעניק לאדם, הכל הוא רק לכבודו, כדי שהאדם יעשה במה שהשי"ת נתן לו להגדלת כבוד שמים, ללימוד התורה ולקיום המצוות, שהרי לזה נשלח האדם... משום כך מבוארת אל נכון לשון הפסוק "ראה קראתי", כולכם הלא רואים שבצלאל הוא השליח לבנין המשכן משום "ואמלא אותו בחכמה ובתבונה", הן אתם רואים שהוא יכול לעשות זאת, ואני הן הענקתי לו יכולת זו רק כדי שיעשה את רצוני בבנין המשכן".

ושבו ממשיך שם רבי משה פיינשטיין זצוק"ל להדריך ולתבוע מעמנו (והמעין בפנים יראה דבריו בשלימות...): "כך כשאנו רואים שלאחד כשרונות גדולים, הרי הוא נברא רק לחכמת התורה, ואם הוא בעל עוד חכמות עם כשרונות הרי הכל הוא כדי לעשות את רצון השי"ת, וכן הוא בכוחות אחרים שהעניק לאדם כדי להשפיע על אחרים, או שהעניק עשירות לאדם הוא רק כדי שיתמוך במוסדות התורה ובכל הדברים".

נשיא דרשו הרה"ג ר' דוד הופשטאטער שליט"א מחנך את כלל ישראל האיך שיכולים להיות ממזכירי את הרבים, ולהשתמש עם הכוחות והכשרונות שניתן לו משמים, לחשוב על אחרים. ואף כאשר זוכים לישב באהלה של תורה, וזוכים להיות מבני ה"יששכר" מכלל ישראל, הרי אחד מהמחשבות של הלומד "תורה לשמה" הוא לחשוב על אחרים, וכמש"כ בתפארת שלמה (פ' דברים): "ותלמוד תורה כנגד כולם" - ר"ל שצריך ללמוד תורה כנגד כולם, שילמדו כולם.. וזהו שאומרים "ותן בלבנו בינה ללמוד וללמד", שיהיה כח בלימודנו לעורר גם את הרבים ללמוד לשם ה' כמוני... " ובפרט מי שמוכשר לארגן שיעורים בהלכה ובדף היומי, זכות הרבים תלוי בו.

ומכיון שהנני יושב בארץ העמים, אולי יהיה לתועלת לספר בשער בת רבים, עד כמה מגלגלין זכות ע"י זכאי וגודל ההשפעות שיש מכח הסיומים האדירים. הנה בשבת קודש שעבר עלינו פרשת תצוה, כהכנה דרבה לקראת הסיום של "דרשו" ביום ראשון י"ט אדר א', במשך שבת קודש היו כמה וכמה דרשות מרבני עירינו, וגם לרבות מכתב עם חתימות קודש ממנהגי הקהילה לעורר בני העיר להצטרף ללימוד משנה ברורה שעל ידי "דרשו".

איך אפשר להתיישב ולכתוב בלי להתייחס להקידוש השם הנפלא והאדיר שקורה בימים אלו בסיומי "דרשו" די בכל אתר ואתר? קשה להביע במילים גודל ההתפעלות ורגשי הלב, והרי דברים שבלב אינם דברים למסור במילי! ההוד וההדר, האחדות והיחודא שלים בין כל החוגים וכל הקהילות, גדולי הדור וזקני הדור ראשי ישיבות ודיינים, אדמורי"ם ורבנים, שאינם "מטריחים" עצמם להשתתף ב"מסירות נפש", אלא באים גם ממרחקים בשמחה ובנפש חפיצה לכבד המעמדים מתוך זמירות שירות ותשבחות להבורא כל עולמים לשוב ולשמוח בשמחת התורה מתוך שבח והודאה שזוכים לכבד התורה ולומדיה.

לאחר תקופה ארוכה של חושך ובלבול, רואים בבירור האיך מן השמים מעודדים את "דרשו", שאף שכבר התחילה מגפת קורונה לפני סיום הש"ס מלפני שנתיים, מ"מ לא הפריעה להמעמדים האדירים של סיומי הש"ס, וגם מה שנפתחו הארצות באופן שהיו יכולים להכין הסיומים של דף היומי בהלכה בימים אלו - פלא פלאים להתבונן האיך שיכולים לראות בחוש שהכל מושגח מלמעלה!

ואשרי הדור שזכה לראות מול עינינו, איש רב תבונות, מזכה את הרבים לאלפים ולרבבות, האי גברא רבה שקרא עליו מרן פוסק בעל הדור בעל שבט הלוי זצוק"ל הפסוק (שמואל א' י"ח, י"ד) "וַיְהִי דָוִד לְכָל דָּרְכָיו מְשֻׁכָּל, וְהָ עָמוּ!" גברא דמרא סייעיה! ומכח הדעת זקנים (פ' משפטים כ"ה, כ"ו) שמי שמקבל טובה ממישהו אחר, יש לו כח מיוחד להתפלל עבוד המיטיב לו, הנני מצטרף ברכתי ברכת הדיט לברכת המברכים, שהשי"ת יעזור שיזכה להמשיך ולהיות מוסיף והולך לזכות את ישראל במנוחת הנפש והרחבת הדעת עד ועוד בכלל שיתקיים מקרא שכתוב (ישעי' י"א, ט') "כי מלאה הארץ דעה את השם!"

וכמה נאה לצרף את דברי מרן פוסק הדור בעל האגרות משה שדרש ברבים בוועידה השנתית של אגודת ישראל בארה"ב שנת תשכ"ו (נדפס בסוף הספר "דרש משה), ואלו דבריו:

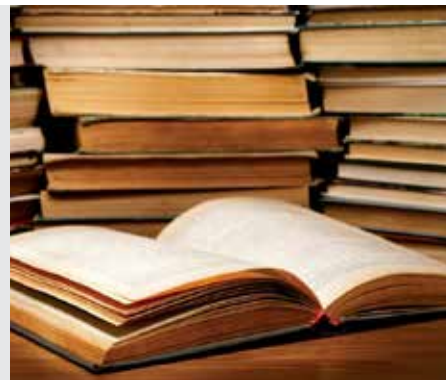
"בשעה שצוה השי"ת את משה כי בצלאל הוא אשר יבנה את המשכן, נאמר (שמות ל"א, ב') "ראה קראתי בשם בצלאל, וכן אמר משה לבני ישראל (ל"ה, ל') ראו קרא ה' בשם בצלאל". וכי מה ראו בעיניהם שבצלאל הוא זה הצריך לבנות את המשכן? אבל הכוונה היא שכל הכוחות, הכשרונות, ושפע הברכה שאנו רואין שהשי"ת חנן בהם את האנשים, לזה בכה ולזה בכה, ולזה

למגילת אסתר, וכפי שחז"ל (מדרש רבה אסתר - פרשה ז פסקה ג) מגלים לנו שהתביעה על כלל ישראל היתה ממה שלא שמעו למרדכי הצדיק שאמר להם שלא לילך אל הסעודה של אחשוורוש - ואף שעצם האוכל היה בטהרה (כמש"כ בפרקי דר"א פרק מ"ט).
ודבר זה מתקנים כאשר מתבטלים ומכבדים גדולי הדור.
השי"ת יעזור שנזכה להתעורר ולהצטרף ללומדי הלכה בקביעות וליבחן עליהם לדעת המעשה אשר יעשון בס"ד!
(קטעים מתוך מאמרו שהופיע בגיליון 'אספקלריא' לפרשת כי תשא תשפ"ב)

זאת ועוד, בעש"ק הדפיסו כרטיסים קטנים, עם שאלות מצוייות באורח חיים, בכדי להראות וללמד עד כמה נחוץ לימוד הלכה בכדי שידע אדם המעשה אשר יעשון בכל מקרה ומקרה, ומאות אנשים בעיר הושפעו והצטרפו למחזור החדש.
ואציין עוד דבר שבולט בכל המעמדים של "דרשו" - הוא גודל הכבוד לגדולי הדור וראשי העדה, וכפי שמבואר בתניא (פרק ב') שכל הדור הוא קומה שלימה אחת, וכל השפעות הדור עוברת דרך "ראשי ועיני העדה", על הדרך המשל בגוף האדם. ודבר זה שיין

יהלומים מגדולי ישראל

ויהי היום והנער הלזה נבחן, והנה זה פלא, בוחנו החידושי הרי"ם פסק עליו - 'נישקאשע' (לא רע). לשמחת האב לא היה גבול, אולם המלמד התפלא ושאל אח"כ את הרבי: "ילמדנו רבנו, איך אמר על בור שכזה 'נישקאשע'?"

הרי"ם פסק עליו - 'נישקאשע' (לא רע), ולשמחת האב לא היה גבול, אחרי שהגאון והקדוש הרבי אמר עליו כך.
המלמד שלא נוכח בשעת הבחינה, בראותו את התוצאות, שאל אח"כ את בעל החידושי הרי"ם: ילמדנו רבנו, איך אמר על בור זה 'נישקאשע'?
וענהו: "און מיר קענען דען?" [וכי אני כן יודע?!]. אילו היה לה להתורה גבול, אפשר היה להגביל את מדת הטוב והרע, אבל כיון שארוכה מארץ מדה, הלא בין הנער שעבר את גבול הא"ב ובין הגאון - שניהם כאחד חשובים לעומת גדלה של התורה...
(הובא בגיליון 'דברים של טעם')

בהקדמה לספר 'שארית מנחם' (ח"ב) מספר כדלהן: סיפר לי מלמד של תלמיד אחד אטום המוח, שיגע עליו מלמדו בוורשה להעמידו על דרגא, לו אף קטנה, בלימוד ובפרשה, שלימים עלתה על דעתו של אבי הנער, שהחידושי הרי"ם ז"ל ינסה [=יבחן] את בנו ה'תכשיט'.
מובן שימים אחדים לפני המבחן חזר איתו המלמד את כל תורתו בשניה ובשלישית, באשר ידע המלמד שבנפשו הוא, ובכשלונו קל הוא יאבד לחמו. אבל מה היה לו להמלמד המסכן הלזה לעשות בכדי להכניס למוח האטום הלזה משהו מן הלימודים?
ויהי היום והנער הלזה נבחן, והנה זה פלא, בוחנו החידושי

קול העם

כשניגשתי לפתוח את החדר בו אוכסנו המצרכים ל'שלום זכר', נוכחתי לחרדתי שהמפתח אינו אצלי. רצתי הביתה, אך גם שם זה לא היה. נלחצתי מאוד. הוגעתי את מוחי לחפש פיתרון, אולם ללא הועיל. ומחוגי השעון זזים ללא רחם...

אמונה פותחת שערים

מוצרי השלום זכר וישים את הכל בחדר פלוני שיש לי מפתח לשם, וביקש ממני שבלייל שבת אפתח את החדר ואוציא את הפיצוחים וכו' ואניחם על השלחן, והכל על מקומו יבוא בשלום. כמובן שנעניתי בחיוב - וכי למה לא לעשות טובה ליהודי?
"אולם, בסיום התפילה בליל שבת, כשניגשתי לפתוח את החדר, נוכחתי לחרדתי שהמפתח אינו בצרורי, ואין לי דרך איך לפתוח את החדר. מיד רצתי הביתה, שם יש לי צרור מפתחות רזרבי, אך גם שם זה לא היה. נלחצתי כהוגן, בפרט שהיה אמור להיות באותו ליל

בגיליון הנפלא 'כולנו יודעי שמך', הופיע המכתב הבא שנשלח על ידי אחד מהקוראים, ובו הוא מגולל סיפור 'טרי' שאירע עמו בליל שבת קודש פרשת תרומה, האי שתא (ה'תשפ"ב):
"בבית המדרש בו אני מתפלל, ישנו אברך שממונה על הכנת ה"שלום זכר", החל מהקנייה, הוצאת המצרכים בליל שבת קודש אחרי התפילה, ועד עריכת השולחנות. בשבת הנ"ל הוצרך האברך הממונה לשבות מחוץ לעיר, והיות והנני מחזיק בכמה ממפתחות בנין הבית המדרש, אמר לי האברך האחראי, שהוא יקנה את

שדומני שכתבת עליה בעלונך, שבעת צרה וכדו', להתרכז בתובנה ובמחשבה ש"אין עוד מלבדו", וזה מותאם למצב העכשווי, וזה עושה גדולות ונצורות, כי ברגע שמוציאים את כולם מהתמונה, ונשארים רק עם השי"ת - הרי לו לבדו אין שום הגבלה, והכל יסתדר. מיד בהזכרי מכך, התחלתי גם אני להחדיר בקרבי נגד המחשבה הקודמת, שאין כל הבדל להשי"ת בין חברה זאת לחברה זאת, וברצונו יפתח הכל, ולו הישועה. ככה התעמקתי בזה במשך זמן מה.

"רבותי! עברו בסך הכל דקה או שתיים, והמפתח פשוט מסתובב לו בקלילות בחור המנעול, והדלת נפתחה לרווחה! שערי אמונה לא ננעלו!!!

"אין עוד מלבדו"!!!

שבת שלוש שמחות 'שלום זכר', בבית הכנסת הזה. נסיתי ללכת לאחראי נוסף על הבנין, שיתכן שיש לו את המפתח המבוקש, אך לא! הוא אמר שבדיוק את המפתח הנ"ל אין לו.

"רמת הלחץ עלתה, יחד עם מחוגי השעון שזזו ללא רחם. אחרי מחשבה קצרה הסקתי, שנשארה לי עוד אופציה אחרונה לנסות, והיא, לקחת מפתח אחר מאותה חברה, ולנסות איכשהו לפתוח עמו את הדלת הנ"ל - דבר שהוא כידוע כמעט חסר סיכוי. "התחלתי במלאכה למשך בערך רבע שעה, כאשר אחרי כל דקה של נסיון כושל ליבי נופל בקרבי יותר ויותר. וחשבתי לעצמי שחבל שהמנעול הוא מחברה כזאת יקרה, כיוון שאם היא היתה מחברה יותר פשוטה, לכאורה הענין היה מצליח.

"אך מיד בחושי את המחשבה הנ"ל, נזכרתי בסגולה הידועה

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

מי שאינו מוכן אף פעם להלוות כסף לאחר - האם יצא מכלל 'עמיתך'?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

אם עבר עליה ברבים או כמה פעמים [וראה שם עוד דעות בזה]. העובר על דבר שיש בו מחלוקת והכריעו הפוסקים להחמיר, יש שכתבו שכיון שהוכרע לאיסור הרי זה כעובר עבירה גמורה. העובר על דבר שיש בו פנים להיתר ולאיסור מצד אופני פרטי המעשה, ויש מקום לטעות בזה, כתב ה'חפץ חיים' לקמן שלא יצא בזה מכלל 'עמיתך' ואסור לגנותו גם אם עשה המעשה באופן האסור. העובר על עבירה שהיא מעניני המידות כגון כעס או גאווה, כתב להלן שאין לגנותו עבור זה, כיון שיש בזה הרבה גדרים שלפעמים מותר להתנהג כך, ומשתנים הדברים לפי האיש והזמן והמקום, ורגילים בני אדם לטעות בזה.

וכן העובר על לאו שאין בו מעשה [אפילו כמה פעמים] כתב לקמן שאינו יוצא בכך מכלל 'עמיתך'. על עבירות שבין אדם לחברו כמו גזל נזק צער ובושת, כתב לקמן שאינו יוצא מכלל 'עמיתך' בעבורם, אף שעובר עליהם כמה פעמים, כיון שבעבירות אלו היצר מטעה אותו שמותר, ורק אם מדובר בגנב או גזלן פשוט, שאין לתלות שיש לו במה לטעות בשום אופן, יתכן שיוצא על ידי זה מכלל 'עמיתך'. וכן לענין מי שאינו מוכן אף פעם להלוות כסף לאחר, כתב לקמן שאדם טועה באיסורים כאלו שבין אדם לחבירו, שסובר שאין זו אלא מידה טובה בעלמא, ולכן אינו יוצא מכלל 'עמיתך'. וכן אדם שאינו קובע עיתים לתורה, כתב לעיל שאינו יוצא מכלל 'עמיתך' עבור זה, כי בעוונותינו הרבים נחשב לאנשים כהיתר, שסוברים שכיון שהוא טרוד לפרנסתו פטור מתלמוד תורה, ואינם יודעים שאפילו איש עני ביותר חייב לקבוע עיתים לתורה.

בהלכות הנלמדות היום (כלל ד סעיף ז) מפרט ה'חפץ חיים' את האופנים בהם מותר לדבר לשון הרע על עוברי עבירה: אדם שאין דרכו להתחרט על חטאיו ואין פחד אלקים לנגד עיניו, כמו הפורק מעליו עול מלכות שמים לגמרי ח"ו [וראה ב'ביאורים ומוספים' לענין יהודים שאינם שומרי תורה ומצוות בזמננו, האם נחשבים תינוקות שנשבנו], או אפיקורסים. וכמו כן, אדם שאינו נזהר מעבירה אחת מפורסמת "שכל שער עמו יודעים שהיא עברה", אזי מוכח שלא עושה כן מחמת שיצרו גובר עליו אלא שהולך בשרירות לבו - אנשים אלו מותר להכלימם ולספר בגנותם, בין בפניהם ובין שלא בפניהם.

אמנם, לגבי האופן השני, של אדם שאינו נזהר בעבירה אחת כנ"ל, דרושים כמה תנאים כדי להתיר לספר עליו לשון הרע: א) שאת העוולות שעל ידן הוחזק לרשע, יראה בעצמו ולא בשמיעה מאחרים, אלא אם כן הוחזק כן בעיר מחמת שמועות רעות שיוצאות עליו תמיד. ב) עליו להתבונן היטב על פי דרכי התורה אם זה באמת עוון, ולא יחליט תיכף את הענין בדעתו. ג) שלא יגדיל את העוולה יותר ממה שהיא. ד) שיכוון לתועלת - שיתרחקו בני אדם מדרך רשע, אך לא יתכוון ליהנות מהפגם ההוא שהוא נותן בו, ולא מצד שנאה שיש בו עליו. ה) שלא יספר בסתר, ואילו בפניו יחניף לו, אלא יספר בפרסום, אם לא שיש לו פחד ממנו, או מפני חשש מחלוקת.

ב'ביאורים ומוספים' מביאים פרטים נוספים בדין זה: העובר על עבירה מדברי חכמים, כתב ה'חפץ חיים' לעיל שמותר לגנותו

חגיגה דף טו

האם צריך לשאוף להתעלות או להישאר באותה דרגה?

אם דומה הרב למלאך ה' צבאות - יבקשו תורה מפיהו. ואם לאו - אל יבקשו תורה מפיהו!

וזהו: "אם הרב דומה למלאך ה' צבאות", שהוא בבחינת 'עומד', "יבקשו תורה מפיהו" - יכולים התלמידים להשיג ידיעת התורה, "ואם לאו" - אם אין רצון הרב להיות 'עומד', אלא 'הולך' ומתגבר מיום ליום, אל יבקשו תורה מפיהו, כי לא ישיגוהו. עד כאן תוכן דבריו הנפלאים של בעל ההפלאה זי"ע.

ועל פי זה הסביר הגה"ק בעל התפארת אהרן זי"ע את ציווי של הקב"ה למשה רבנו: כי מטבע הדברים כשאדם נעול נעליים הוא יכול לרוץ מהר ולדלג מעלה מעלה, משא"כ אדם יחף, הילוכו איטי יותר, ובודאי שאינו יכול לרוץ במהירות. ולכן לפני שמשה רבנו מקבל את ההנהגה להדריך ולהוביל את בני ישראל ציוה לו הקב"ה: "אל תקרב הלם" - אל תשתדל להתקרב במהירות אל הקודש, אלא: "של נעליך מעל רגליך" - התהלך במתינות כאדם יחף, כדי לנהל את העם אשר אתך, ללמדם ולקרבתם אל הקודש, "כי המקום אשת אתה 'עומד' עליו" - המקום הנכבד שאתה מקבל עכשיו כמנהיג, עליך להיות 'עומד' עליו במדרגה אחת ולא לעלות במדרגות, כדי שתוכל להעלות את העם למדרגה נכבדה, "אדמת קדש הוא" - תתספק בזה שעבודתך היא עבודת הקודש לקרב נפשות ישראל לאביהם שבשמים.

והוסיף על כך בעל ה"בית ישראל" שזהו הפירוש בדברי אנשי כנסת הגדולה (אבות א') "והעמידו תלמידים הרבה" - אם רצונכם להרבות תלמידים, עליכם להיות 'עומדים' ולא הולכים...

(גליין פנינים)

בספר "בית ישראל" להרה"ק ממאטערסדארף זי"ע מובא הסבר נפלא על הפסוק 'וירא ה' כי סר לראות ויקרא אליו וכו' ויאמר אל תקרב הלום של נעליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא' (שמות ג ד-ה), מפי זקנו הגה"ק בעל התפארת אהרן רבי אהרן זינגער זי"ע.

בהקדם דברי הגה"ק בעל ההפלאה זי"ע (בהקדמה לספר המקנה, סימן מג) על דרשת חז"ל (חגיגה טו:): על הפסוק (מלאכי ב. ז) "כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא" - אם דומה הרב למלאך ה' צבאות, יבקשו תורה מפיהו. ואם לאו, אל יבקשו תורה מפיהו.

ולכאורה אינו מובן, כי מי הוא זה ואיזה הוא, אשר יכול למוד את רבו האם הוא דומה למלאך, או לא?

אלא ההסבר הוא, דהנה הקב"ה נתן יתרון ואפשרות לאדם להיות 'הולך' כל יום ממדרגה למדרגה, להוסיף עוד ועוד לעלות ולהתעלות ברוחניות. משא"כ, למלאכים אין את אפשרות זו. והנם בבחינת 'עומדים', באותה מצב של קדושה בהם נבראו כך הם נשארים לנצח.

והנה, מטבע הדברים, כשרב מלמד את תלמידיו ורוצה להחכימם ולהדריכם בתורת ה', הגם שהוא בודאי רוצה לעלות ולהתעלות כטבע כל אדם, אך בשביל להחכימם הוא צריך להקריב עצמו ולוותר על עלייתו במדרגות, כדי שתלמידיו יוכלו להשיג את תורתו, כי אם ימשיך לעלות ולהתעלות, תלמידיו לא ישיגוהו ויצא שכרו בהפסדו.

להתחיל את היום ברגל ימין

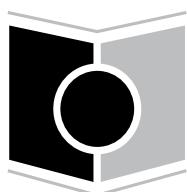
חוויה רוחנית מדי יום אצלך בחייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

Dirshu

דרשו ד' ועוז

קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

אנחנו מחכים לכם...

הרגע הגדול הגיע, הסיזמים הגדולים כאן בארץ הסתיימו,
לא ניתן לפרט את הרטט הרוחני שעבר כל מי שהשתתף
במעמדות הגדולים של קידוש ד'.

אבל

עתה הגיעו הרגעים הגדולים. הרגע שבו אלפי
רבבות ישראל מתחילים יחד בלימוד
'המשנה ברורה' במסגרת ה'דף היומי בהלכה'
הצטרפו גם אתם למסגרת הלימוד
והמבחנים. אתם לא תפסיקו
להודות לנו...

אנחנו מחכים לכם...

ניתן להצטרף בעמדות 'נדרים פלוס'

או במוקד דרשו 02-5609000

האם מותר להסתובב בבית ברגליים יחפות?

ובחדר האמבטיה, במקוה, בחוף הים, בבריכה, וכדומה, שהדרך לשהות בהם בגילוי הגוף או מקצתו, אין חסרון צניעות בגילוי חלקי הגוף שמקובל לגלות בהם, שהרי עושה זאת לצורך רחיצה, או לצורך החלפת בגדיו, וכדומה; אך גם במקומות אלו, יש להשתדל לקצר את משך השהייה בגוף מגולה.

[שו"ע ב, א-ב, ומשנ"ב א; ביאורים ומוספים דרשו, 1-3]

האדם צריך לנהוג בצניעות בכל מקום ובכל מצב, מפני כבוד השי"ת, אשר מלוא כל הארץ כבודו. ולכן, אין לגלות ללא צורך את חלקי הגוף שדרך בני המקום לכסותם, דהיינו, שדרכם לכסותם בביתם כאשר קיימת אפשרות שיבואו אנשים לבקרם. ולדוגמה, במקום שבו לעולם לא יקבל אורחים ללא גרביים לרגליו, לא ישהה ברגליים יחפות אף כשהוא לבדו בביתו.

הנועל נעלי 'סקוטש' - האם יקדים להדק את הרצועה הימנית או את השמאלית?

התורה את השמאל על פני הימין - בקשר שבתפילין של יד. ואיטר יד, הקושר את תפילין של יד בימין, יקדים את הימין גם בקשירת הנעליים.

ובחליצת הנעליים, יש להקדים שמאל לימין, מפני חשיבות הימין; למעט חליצה לצורך מצוה, כגון כהן החולץ את נעליו לפני ברכת כהנים.

[שו"ע ב, ד-ה, ומשנ"ב ה-ז; ביאורים ומוספים דרשו, 14]

בלבישת הבגדים ובעילת הנעליים, יש להקדים את הצד הימני לשמאלי, בשל חשיבות הימין, כפי שאנו למדים מדינים שונים בתורה הקשורים ביד, ברגל, ובאוזן, שהם נעשים בימין ולא בשמאל. וכן ברחיצה ובסיכה, יש להקדים ימין לשמאל; אך ברחיצת כל הגוף, יש להקדים את הראש. אולם, בקשירת שרוכי הנעליים, או בהידוק רצועות הנעליים, יש להקדים את הנעל השמאלית, כיון שבנוגע לקשירה העדיפה

האם מותר לפשוט שני בגדים בבת אחת?

חולקים. 3. קריאת כתב שעל גבי הקבר. ונחלקו הפוסקים, אם העושה אחד ממעשים אלו, עובר על האיסור "הִשְׁמַר לָךְ... פֶּן תִּשְׁכַּח", האמור על השוכח דבר מתורתו, (ראה במקורות). וילד קטן שטרם למד תורה, וכן אשה מעוברת, צריכים אף הם להימנע ממעשים אלו, כדי שלא להכניס בקרבם, או בקרב העובר הזכר, את תכונת השכחה.

[משנ"ב ב, ב; ביאורים ומוספים דרשו, 7 ר; וראה אבות ג, ח]

רבותינו ז"ל לימדונו על מעשים מסוימים, שהם 'קשים לשכחה', דהיינו, שעלולים לפגוע בזכרוננו של העושה אותם, ולשכח את תלמודו. ומהם: 1. הנחת הבגדים תחת הראש. ויתכן שאם מניחים אותם מתחת לכרית, וכדומה, ולא ישירות תחת הראש, אין זה קשה לשכחה. 2. לבישת שני בגדים בבת אחת. ויש אומרים, שיש להימנע גם מפשיטת שני בגדים בבת אחת, ויש

* את פרשות הקרבנות, יש לומר ביום, שהוא הזמן הראוי להקרבה, כיון שאין מקריבים קרבנות בלילה; אך מי שאין לו פנאי לאומרן ביום, רשאי לאומרן בלילה.
* בכל בוקר, לאחר אמירת פרשת העולה, יש לומר: "יהי רצון מלפניך שיהיה זה חשוב ומקובל כאילו הקרבתי עולה". וכן בדומה לכך לאחר אמירת פרשות המנחה והשלמים.
* מנהג טוב לומר בכל בוקר את פרשת עשרת הדברות; אך אין לאומרן בציבור, מחשש שפורקי העול יאמרו שהתורה כוללת רק את עשרת הדברות.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

קטן שמצא חפץ של הפקר - האם יכול לזכות בו?

הקטן עושה את מעשה הקנין בעצמו, כגון משיכה, אלא שאין לו דעת לזכות, ודעת הנותן או המוכר מועילה לזכות לו. ויש אומרים, שאינו בגדר זכייה, אלא הקטן קונה מצד עצמו כאשר דעת אחרת מקנה לו. וההבדל להלכה בין השיטות הוא - במקרה שאין זו 'זכות' לקטן שיקנה את החפץ, אלא חובה היא לו, שלפי הדעה שההקנאה היא בגדר 'זכייה', לא ניתן להקנותו לו.

[ביה"ל תרנח, ו, ד"ה לא; ביאורים ומוספים דרשו, 51]

קטן אינו יכול לקנות במעשה קנין אלא כש'דעת אחרת מקנה לו', דהיינו שאדם אחר מקנה לו, דהיינו במתנה, או במכירה, שהנותן, או המוכר, מקנים לו. ולכן, אין הקטן יכול לקנות חפץ של מציאה, או של הפקר, שהרי אין מי שיקנה לו אותם. ונחלקו ראשונים, אם כשדעת אחרת מקנה זוכה הקטן מן התורה, או מדרבנן.

ונחלקו הפוסקים בטעם דין זה של 'דעת אחרת מקנה': יש אומרים, שהוא בגדר 'זכייה', שהנותן 'זוכה' בשביל הקטן, כלומר,

הלוח היומי

כ"ג באדר א' | רבי ישראל ב"ר משה שניאור זלמן גרוסמן זצ"ל, ר"י פינסק-קרלין, בעל הליכות ישראל, מחנה ישראל, משכנות ישראל ועוד

ביום זה, לאחר שהקים משה רבינו ע"ה את המשכן, החלו שבעת ימי המילואים.

יארצייט:

תקמ"ז: רבי חיים חייקל ב"ר שמואל זצ"ל מאמדור, בעל חיים וחסד.

תרכ"ו: רבי יצחק מאיר ב"ר ישראל רוטנברג-אלטר זצ"ל, האדמו"ר מגור, בעל חידושי הרי"ם, שו"ת הרי"ם וספר הזכות.

תרמ"ב: רבי משה נחום ולנשטיין זצ"ל, ראב"ד העדה החרדית, בעל שו"ת בני משה.

תר"פ: רבי ברוך פנחס ב"ר אליעזר חיים זצ"ל מסקאלייע.

תשל"ג: רבי יהודה משה ב"ר יחיאל יוסף דנציגר זצ"ל, האדמו"ר מאלכסנדר, בעל אמונת משה.

תשל"ד: רבי יחיאל מאיר ב"ר צבי הירש מוגנשטרן זצ"ל, מקוצק-לומאז', מייסד ביהמ"ד מדרש יחיאל.

תשס"ז: רבי ישראל ב"ר משה שניאור זלמן גרוסמן זצ"ל, ר"י פינסק-קרלין, בעל הליכות ישראל, מחנה ישראל, משכנות ישראל ועוד.

אביו פחד שלא ימחץ מרוב הצפיפות...

הרב אליהו דב קלור למד בוילנא, באחד הימים ה"חפץ חיים" הגיע לשם לביקור, וכולם באו להתברך מפיו, אביו של הרב קלור חשש שבנו ינזק מרוב הצפיפות ואסר עליו ללכת, כשחבריו מהישיבה חזרו, הם סיפרו לו שקיבלו ברכה לאריכות ימים, והוא מאוד התאכזב שנגרע חלקו. עברו שנים רבות ובגיל 95 הוא אמר לנכדו: "היום, האחרון מכל בני הישיבה נפטר, ואני עדיין חי..." כי ברכת התורה "כבד את אביך... למען יאריך ימך" עדיפה מברכת ה"חפץ חיים".

(אוצר פנינים ועובדות ח"ב עמ' תרסה)

נוהר שלא לסתור את דבריהם של ההורים ונשמע לקולם, ונוזה לאריכות ימים ושנים

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il